

Van harte uitgenodigd om op te staan

Geliefd mens,

Wat zou je deze Pasen willen ervaren? Hoe heb je je erop voorbereid? Ben je er klaar voor en zie je uit naar weer een nieuw begin?

Joodse mensen vieren met Pesach de bevrijding uit Egypte waar ze tot dan toe in onderdrukking leefden. En nadat Jezus op Goede Vrijdag is gekruisigd, wordt geschreven dat hij met Pasen is opgestaan.

*Een nieuwe dag.
Nadat het onheil was geschied,
blijven zij achter in verdriet
en zo alleen.
De vrouw die zoveel om hem gaf,
zoekt hem vertwijfeld bij zijn graf.
Waar is hij heen?
Zij treft alleen een tuinman daar.
En oog in oog onthult hij haar
een groot geheim:
"Al is hijzelf niet meer in leven,
het licht van liefde is gebleven.
Het zal er zijn,
als wij er zijn."
Amen.¹*

Met Pasen komen bevrijding, opstanding en lente bij elkaar waardoor deze dagen een bijzondere markering kunnen zijn van ommekeer en een nieuwe start. Je kunt daar ook echt zo naar verlangen. Om jezelf te bevrijden van dat wat je gevangen houdt. Je kunt je opgeslokt en belemmerd voelen. Dan voel je niet meer dat er in jou iets van onschatbare waarde, iets groots, iets koninklijks, verborgen ligt dat in en door jou tot bloei mag komen.

Hoe zou je leven eruitzien als je de uitnodiging van die goddelijke vonk werkelijk voelt? Als dat brandstof is voor jouw geloof? Om op te staan uit wat was en uit wat je hindert? Op zoek naar een nieuwe weg of een nieuwe kans in verbinding met de Bron van alle leven, met je oergrond, met het mysterie waarvan je adem en liefde kreeg?

Jezus wilde mensen iets leren over die Bron en de uitwerking daarvan in het dagelijks leven: zoek verbinding met dat wat *dienstbaar* is en leef zo, dat je *de waarde eert* van al wat is geschapen. Hoe doet u dat? Welke les kan u daarover delen?²

We nodigen elkaar deze zondag uit om het verbond weer te vernieuwen. Het leven kijkt via jouw ogen het leven in. Het spreekt, het lacht, het troost via ons. Het leven zelf heeft geen wil, is niet onrechtvaardig, eerlijk of behulpzaam.

Laten we vanuit onze liefde voor het leven een vernieuwde belofte aan onszelf doen. Dat we het leven voluit willen leven, dat we het een richting willen geven ten dienste van een mooiere wereld, in het geloof dat het wezenlijk uitmaakt wat we denken, doen en laten. Dat wij trouw zijn aan die roeping.

Daartoe spreken we tere woorden in een gebed zodat die keuze weer dieper in ons kan wortelen. En omdat we dankbaar zijn dat we er nog zijn, dat wij in vrijheid mogen leven en met elkaar een cultuur delen die we belangrijk vinden, delen we ook onze gezamenlijke verantwoordelijkheid in het brengen van een bijzondere liefdesaanbieding.

Zo gaan we aan de slag met de uitnodiging om op te staan uit dat wat was en gaan we met fris elan samen de toekomst in.

Met mijn hartelijke groet, graag uw zuster,
Nanda Ziere

¹ Hans Reinold, *'De opstanding'*

² Misschien dat u deze lessen op een mooie wijze bij elkaar kunt brengen. Dan wordt zichtbaar wat we in gezamenlijkheid van belang vinden en komt in het delen van de individuele wijsheid ook het persoonlijke accent tot zijn recht.